

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-03-11)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-03-11)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 89. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010090.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 11. Marts 1862.

Tak for Anviisningen om Ruslands Stilling for Øieblik-ke! Det er jo meget interessant at læse om. Den stakkels Alexander kan udbryde, som Blicher i en af hans Noveller: „For silde! For silde!” Det gjør mig forresten ondt at see Nicolaus omtalt paa denne Maade, thi en Stemme i mit Hjerte har altid talt for denne storartede Skikkelse. Det er en forunderlig Ting, at et eneste Menneskes Nærværelse formaaer at holde Millioner af andre Mennesker lænkebundne, som om disse vare Dyr uden Villie og Modstand, og dog er dette saa gammelt i Historien. Nu seer det jo ud, som om den stramme Line, hvori Alt er holdt i 30 Aar, vil springe med Forfærdelse. Jeg seer af denne Beretning, at alt, hvad De tidligere har meddeelt mig om Tilstanden i Busland, stadfæstes i denne Artikel. Vi ville vel opleve Udfaldet af denne uhyre Explosion.

Paa Søqvæsthuset er alt ved det gamle. Dagen er gaaet stille hen. Martensen var her i Formiddags og klagede over den skarpe Tilretteviisning over hans Kritik af den Stumme, som jeg havde tracteret ham med sidst.¹ Som sædvanlig var han elskværdig og indsaee, at den ikke havde været ufortjent. Man finder sig i saa mange flaae Domme af saa mange flaae Mennesker, skulde man nu ogsaa finde sig i lignende Domme af de Begavede, af dem, man seer op til, da maatte der jo ikke være en varm Blodsdraabe i eens Aarer. Jeg kan derfor ikke fortryde, at Blodet kom i en raskere Bevægelse hos mig, og at jeg lod denne Bevægelse komme frem i Ord.

Sarah spurgte mig i Dag, om jeg havde bedet Kongen, om hun maatte hedde Sarah Henriette Heiberg. Hun blev ganske mismodig, da jeg svarede Nei. Er der mange Omstændigheder ved at adoptere Børn? Det er jo noget, De maa vide, ikke sandt? Vær saa elskværdig at tænke lidt herover.² Vi plager Dem Allesammen, Store og Smaa, Ge-heimeraader, Ministre og Skuespillerinder; den Gode, veed De nok, bliver altid misbrugt.

„Cosmus” i „Norden” er jo virkelig en fornuftig Mand.³ Jeg underskriver ganske, hvad han siger om „Bosa og Bosita”. Skulde han engang dadle mig i sine Kritiker, maa De ikke forholde mig det, men lade mig læse hans Dadel saavel som hans Ros.

s. 90 Naar Deres mange Forretninger tillader det, da glem ikke Søqvæsthuset og dets Beboerinde.